

2.11.2. Strafferetsplejeudvalgets forslag

Det er Strafferetsplejeudvalgets opfattelse, at den fremgangsmåde, der blev foreslået af udvalgets flertal i betænkningen fra 1983 med hensyn til anvendelse af straffelovens § 80, stk. 1, ikke i noget påviseligt omfang har vundet indpas i praksis.

Udvalget har derfor på ny overvejet, om der er anledning til at etablere en ordening med et forhøjet varetægtsfradrag for de dage, i hvilke sigtede har været varetægtsfængslet i isolation.

Et *flertal* i udvalget (6 medlemmer) er, bl.a. på baggrund af konklusionen af den foretagne isolationsundersøgelse, af den opfattelse, at der bør indføres en ordening, hvorefter varetægtsfradraget forhøjes for de dage, varetægtsfængslingen er sket i isolation, således at der ved strafudmålingen tages højde for den øgede belastning og risiko for forstyrrelse af det psykiske helbred, der er forbundet hermed.

Flertallet foreslår, at der gennemføres en ændring af straffelovens § 86, så der ved opgørelsen af varetægtsfradraget sker en forhøjelse af dette med en dag for hvert påbegyndt tidsrum af 3 døgn, hvori den dømte har været isoleret.

Efter flertallets forslag vil en person, der har været varetægtsfængslet i isolation i 14 dage, således opnå en forhøjelse af varetægtsfradraget med 5 dage (samlet fradrag i idømt straf: 19 dage), mens en person, der har været varetægtsfængslet i isolation i 4 uger (28 dage), vil opnå en forhøjelse af varetægtsfradraget med 10 dage (samlet fradrag i idømt straf: 38 dage). En person, der har været varetægtsfængslet i isolation i 3 måneder, vil opnå en forhøjelse af varetægtsfradraget med 1 måned (samlet fradrag i idømt straf: 4 måneder).

Et *mindretal* i udvalget (3 medlemmer) kan - i alt væsentligt af samme grunde som flertallet i 1983 - ikke anbefale forslaget om et særligt isolationsfradrag. Mindretallet er af den opfattelse, at et konkret behov for at yde kompensation for en varetægtsfængsling i isolation kan - og i videre omfang end hidtil bør - tilgodeses gennem den almindelige bestemmelse om strafudmåling i straffelovens § 80.

Der henvises til betænkningen s. 85-88.

2.11.3. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet finder, at den fremgangsmåde, der blev anbefalet af Strafferetsplejeudvalget allerede i bet. 975/1983, og som ikke i noget påviseligt omfang har vundet indpas i praksis, næppe heller i fremtiden kan forventes at blive anvendt i noget videre omfang.

Da det ligger fast, at det er mere belastende at være varetægtsfængslet i isolation end i ikke-isolation, kan

Justitsministeriet tilslutte sig forslaget fra flertallet i Strafferetsplejeudvalget om, at der skal ydes en særlig kompensation for denne yderligere belastning.

Justitsministeriet kan derfor tiltræde flertallets forslag om, at der gives et særligt fradrag i den idømte straf for den tid, domfældte har været varetægtsfængslet i isolation.

Under høringen over betænkningen er der fra advokatside givet udtryk for, at den særlige kompensation bør være højere end foreslået.

Justitsministeriet finder imidlertid, at det er væsentligt, at kompensationen ikke bliver af en sådan størrelse, at den hos varetægtsfængslede eventuelt kan give anledning til overvejelser om at modvirke efterforskningen - eller skabe begrundet mistanke herom hos politiet - med henblik på at blive anbragt i isolation og derved opnå en væsentlig reduktion i den frihedsstraf, som de kan blive idømt. Endvidere ville det kunne virke stødende for retsfølelsen, hvis fradraget var af en sådan størrelse, at det kunne give indtryk af, at sigtede, der har begået særlig grov kriminalitet eller kriminalitet af organiseret karakter, og som modvirker efterforskningen, bliver belønnet i form af væsentlig kortere straffe end andre sigtede.

Justitsministeriet finder på den baggrund, at flertallets forslag om et fradrag i den idømte straf på 1 dag for hvert påbegyndte 3. døgn, den dømte har været isoleret efter rettens bestemmelse, er udtryk for en rimelig balance mellem på den ene side hensynet til den særlige belastning, varetægtsfængsling i isolation må antages at udgøre, og på den anden side hensynet til at undgå, at fradraget fremtræder som en belønning for eller incitament til at modvirke efterforskningen.

Der henvises til lovforslagets § 2.

Det skal i denne forbindelse fremhæves, at det foreslåede forhøjede varetægtsfradrag for isolation gives til personer, der findes *skyldige*.

I de tilfælde hvor *påtale opgives* eller tiltalte *frifindes* har sigtede eller tiltalte mulighed for at kræve erstatning efter retsplejelovens § 1018 a. Erstatningen kan dog nedsættes eller nægtes, såfremt den sigtede eller tiltalte selv har givet anledning til foranstaltningerne, jf. retsplejelovens § 1018 a, stk. 3.

3. Varetægtsfængsling under domsforhandlingen

3.1. Gældende ret

3.1.1. Fastsættelse af frister for varetægtsfængsling

Efter retsplejelovens § 767 skal retten - bortset fra tilfælde, hvor sigtede ikke er til stede her i landet - når den træffer afgørelse om varetægtsfængsling, fastsætte en frist for varetægtsfængslingens længde. Fristen